
Door het leven getekende parels

Kunstenaar

Ieder jaar studeren
tientallen kunstenaars
af aan de Nederlandse
kunstacademies.
Het *Friesch Dagblad*
portretteert
tweewekelijks
veelbelovende
kunstenaars uit het
Noorden. Vandaag:
Hanny de Beer uit
Drachten, in 2008
afgestudeerd aan
Academie Minerva
in Groningen. Door
Gerbrich van der Meer.

Een studie geneeskunde, dát was wat hij wilde. En dus schreef hij zich in. Maar op de valreep durfde hij niet. Maar hij kreeg spijt, vertelt de psychiater. „Het jaar daarna heb ik me weer ingeschreven en de studie daadwerkelijk gevolgd. Dat wilde ik je even zeggen.” Hanny de Beer (1979) had de boodschap begrepen. Net zoals haar psychiater was ze toegelaten tot een studie, in dit geval de Academie Minerva, maar ze had zich op het laatste moment teruggetrokken. Te onzeker. „As hy op eat werom komme kin, dan ik ek”, bedacht ze zich. En zo verzamelde ze al haar moed en schreef zich voor de tweede keer in voor Academie Minerva, waarvoor ze net als de eerste keer direct weer toegelaten werd.

„Eins woe ik fan myn tolfde ôf al nei de keunstakadeemje”, biecht de Drachtster op. Maar de ratio won. „As keunstneres soe ik dochs nooit soargje kinne foar in ynkommen. En ik doarde net.” En zo viel de schoolkeuze op Mbo-handel. Maar in die branche werd ze niet gelukkig. „Ik haw yn in fotosaak wurke en as kassière by Aldi, mar kaam mei mysels yn 'e knoop. Wat ik die wie net wat ik woe.” Overigens wel in haar vrije tijd. „As bern wie ik altyd oan it tekenjen.” Jarenlang was ze thuis bezig

met portrettekenen en volgde diverse teken- en schildercursussen. Toen al lag haar hart bij het figuratieve werk, vertelt ze en dat werd op de academie alleen maar bevestigd.

In De Beers werk staat de oudere mens centraal. Een verjaardag bracht haar op dat spoor. „Wy hiene in kear in jierdei doe't ik beppe De Beer yniene mei oare eagen seach. Se siet dêr midden tusken de jeugd as lyts âld wyfke yn in mânske stoel. It ljocht skynde sa moai op har. Dat die my wat. Ik tocht: wat binne âlde minsken dochs moai. It wie oandwaanlik om te sjen hoe't se mei alle tearen yn hûd en kleau, mar hielendal yn 'e pronk, moai siet te wêzen. Tagelyk strielde se ien en al krêft út.”

Ze besloot om haar te portretteren. En dus kwam ze een poosje later met haar zus en pasgeboren nichtje bij beppe langs om foto's te maken. Die zou ze gebruiken als referentiemateriaal bij haar portretten.

Hanny de Beer toont een werk waarin beppe De Beer haar kleinkind behoedzaam in haar armen sluit. Met de baby op schoot in witte kleertjes worden de groeven en de rimpels van de negentigjarige nog dieper; de vrouwen van de gebloemde jurk die het broze lichaam bedekt nog gekreukter. Het gezicht van de oude vrouw is niet te zien, wel de gouden ketting die

beppe zorgvuldig had uitgekozen voor de foto's van Hanny.

„Ik haw oan 'e hân fan it byldmateriaal in pear skilderijen fan har makke. Yn dit skilderij die it gesicht der lykwols net ta. Dat stie it byld wat ik oproppe woe yn it paad. It gie my hjir benammen om it kontrast tusken in âlde en jonge hûd. Mar ek om sjen te litten hoe moai de blommige en bedrukte stoffen dy't âlde froulju wol drage kinne, yn karakter oanslute by dy ronfelige hûd.” Dit skilderij heeft ze overigens nooit aan haar beppe laten zien. „Ik tink ek net dat ik dat doarre soe”, lacht ze. „Yn in oar wurk út dizze searje stiet in lyts stikje fan har holle der net op yn ferbân mei de komposysje. Doe't myn sus it skilderij oan har sjen liet, wiisde se dêr daliks op.”

Eigen handtekening

Het werk vormde de opmaat tot een serie figuratieve portretten van oude krachtige dames, maar wel met een eigen handtekening. „As je sec figuratyf wurkje, is it objekt liedend. Dy kopieare jo hiel ambachtlik en sa goed mooglik. Ik woe mysels der lykwols ek yn kwyt kinne. Technysk gean ik wol foar in grut part itselde te wurk, mar ik jou myn eigen draai der oan troch yn bygelyks it materiaalgebruik eigen aksinten der yn it lizzen.”

Afgelopen zomer had Hanny de Beer haar eerste solo-expositie in de

synagoge van Borne met schilderwerken van een aantal oude dames waar ze twee jaar geleden op afstudeerde en waarvoor ze direct de Cobra de Groot-aanmoedigingsprijs kreeg, een prijs voor jonge Friese kunstenaars. De uitstalling kreeg als titel mee: *Ik dochts net mei myn rimpels?*

Een oud dametje had dat uitgeroepen toen De Beer haar had gevraagd te poseren. Juist wél dus. „Yn harren útstrieling, harren hûd is sa'n skiednis ôf te lêzen.” Ze wijst vol respect een hand aan op een schilderwerk. „De trochskinende hûd fan sa'n hân fol ieren, út hoefolle kleuren bestiet dy wol net. En dan dy prachtige jurken dy't se sa soarchfâldich útsocht hawwe. Of sa'n kalkoenekin. Prachtich fyn ik dat.”

De Beer is er zich van bewust dat dit type bejaarden in hun bloemrijke synthetische jurken er over een paar jaar niet meer is. „Dêrom is it ek sa moai om se no fêst te lizzen.” Een struise dame kijkt me in een handbe-

schildeerde jurk indringend aan. „In grande dame”, herinnert De Beer zich, „en noch altyd idel. Tegearre hawwe wy in string kralen útsocht dy't moai by de jurk stie. Se koe lykwols gjin skuon mear oan. Dêrom haw ik har gewoan op slofkes portrettearre.”

Gaandeweg ontdekte de kunstenaar dat het onbewerkte linnen waar ze op schilderde bij kon dragen aan het beeld. „Ik brûkte de oaljeferve earst dekkend. Mar doe ûntduts ik dat it linnen troch syn neutrale kleur ek opnommen wurde koe as komponint yn de hûd. Op dit stuit besykje ik mei sa min mooglik ferve dochs alles te skilderjen.” Ze wijst naar een geschilderde hoog getailleerde beige rok. „Dat jildt ek foar dizze rok. Troch de ferve minder dik op te bringen of sels fuort te litten, krigest in moai transparant effekt.” De hoogbejaarde dames boeien de kunstenaars nog steeds. „By jongere minsken moast de spanning faak earne oars wei helje, by de âldere generaasje fynst de spanning yn

harren trochlibbe gesichten en live werom. It is echt prachtich wurk om dy op it doek te setten.”

Hannie de Beer met het werk waarop haar beppe en haar nichtje staan geportretteerd. Foto: Frans Andringa

